

DYKKAUSEN FAQ

Mitä tästä pamfletista löytyy?

Tiukkaa faktaa jätteistä ja niiden käytöstä

Tuotanto ja tuhlaus

Tuotantorakenteet epätasa-arvon ylläpitäjinä

Dyykkauksen FAQ

- *Mitä ihmettä se sellainen dyykkaus on?*
- *Kuka se dyykkaaja on?*
- *Miksi joku dyykkaa?*
- *Missä ja mistä sitä ilmaista ruokaa ja tavaraa kannattaa etsiä?*
- *Miten dyykataan ja elääkö sillä?*
- *Dyykkietiketistä ja muista dyykkaajista*
- *Dyykkaamisen laillisuus*

Alkaisinko freeganiksi?

Lopuksi

Lähteet ja lukemista

Heitä löytyy kaikkialta. Kuka tahansa voi olla sellainen; status, elintaso, kulttuuri, yhteiskunnallinen asema, ikä, sukupuoli, ulkonäkö, pituus, paksuus, väri, tekstuuri, olomuoto, inhimillinen tai materiaallinen pääoma eivät anna siitä viitteitä. Siitä ei puhuta, mutta se on läsnä kaikkialla. Mitä se on?

No dyykkausta tietenkin.

Dyykkaaminen on jotain, mitä lähes jokainen joskus tekee, silti siitä puhutaan vähän ja julkinen (tai yksityinenkin) keskustelu saatetaan pahimmillaan ja syyttä kokea häpeälliseksi. Ajatus dyykkaamisen häpeällisyydestä, outoudesta, vastenmielisyydestä ja alhaisuudesta on samantien heitettävä muiden jätteiden sekaan. Dyykkaamiseen liitettävät negatiiviset sävyt ovat enimmäkseen seurausta faktojen puutteesta ja väärinkäsityksistä. Dyykkaaminen on elämän suola, sen avulla itse kukin voi hankkia ilmaista ruokaa, tavaroita – mitä tahansa! Lisäksi roskikselta saattaa löytyä paljon muitakin iloisia yllätyksiä kuin materiaa, esimerkiksi dyykkaajatovereita!

Tietämättömyys on väärinymmärrysten pääasiallinen aiheuttaja ja näitä väärinymmärryksiä eliminoidaksemme tarjoamme luettavaksesi tiiviin ja informatiivisen paketin dyykkaamisen eri aspekteista. Olit sitten vanha taitaja, aloitteleva dyykkaaja tai ihan vain sattumalta pamfletin käteesi saanut, niin tätä ei kannata missata!

Tiukkaa faktaa jätteistä ja niiden käytöstä

Dyykkaaminen on dyykkajien mielissä monia muitakin asioita kuin ainoastaan hylätyn tavaran haltuunottoa (josta lisää tuonnempana). Dyykkaaminen on muun muassa kannanotto massiiviseen jäteongelmaan, jonka tämä kerskakulutuksen kulminoituma, länsimaalainen kulttuuri, tuo materialismin mekka, sisuksistaan kulutuksen jälkituotteenaan ulostaa.

Noin kolmannes maailmassa tuotetusta ihmisravinnosta katoaa tai joutuu jätteeksi. Vuosittain tällaista tuhlausta on noin 1.3 miljardia tonnin edestä! Länsimaissa ja kehittyvissä maissa ruokahävikki on lähes samaa luokkaa, noin 650 miljoonan tonnia. Yhteensä hukkaan menevän ruuan määrä vastaa yli puolta vuosittaisesta viljantuotannosta, joka on koko maailmassa yhteensä 2.2 miljardia tonnia. Pelkästään länsimaissa kuluttajat tuhlaavat saman verran ruokaa vuosittain kuin koko Saharan eteläpuoleinen Afrikka tuottaa! (1)

Hirvittääkö? Toivottavasti.

Suurin osa länsimaissa jätteeksi joutuvasta ruuasta on kotitalousjätettä. Hurjimpien arvioiden mukaan jopa viidennes kotitalouksiin hankitusta ruuasta päätyy roskiin, maltillisemmatkin tutkijat veikkaavat 5%:n hävikkiä (2, 3). Arvioiden mukaan syömäkelpoista ruokaa haaskaantuu suomalaistalouksissa kokonaisuudessaan 20-80kg kuluttajaa kohden (2), keskimääräinen arvio jätekertymästä on 50-65kg, joka on määrältään kaksinkertainen vähittäiskaupan hävikkiin verrattuna (3).

Kodit eivät kuitenkaan ole ainoa taho, jota syyttävä sormi osoittaa, vaan toinen pääasiallinen ruokahävikin lähde länsimaissa ovat vähittäiskaupat. Ympäristökuormitus on suurin tuotantoketjun häntäpäässä, josta jätteeksi joutuvat elintarvikkeet ovat kulkeneet tuotantoprosessin läpi turhaan ja näin myös tuotantoketjun eri vaiheista seurannut ympäristökuormitus on aiheutunut turhaan. Koko elintarvikeketjun hävikin onkin arvioitu olevan 25-50%. (2.) Elintarvikejät-

teen suhteellinen osuus on 12-14kg jokaista suomalaista kuluttajaa kohden, eli yhteensä reilut 65 miljoonaa kiloa (4).

Vuosittain länsimaista kuluttajaa kohden ruokaa tuotetaan 900 kiloa, joka on lähes kaksi kertaa kehitysmaiden kuluttajia kohden tuotettu ruuan määrä (1).

Jäte ei ole ainoa ongelma, vaan yhtäläinen kuormitus aiheutuu tuotannosta eettisistä kysymyksistä puhumattakaan.

Tuotanto ja tuhlaus

Kauppojen hävikki vaikuttaa suoraan hintaan ja hävikkiin taas vaikuttavat suurelta osin kuluttajien tottumukset. Suorille kurkuille naureskelu on tekopyhää, jos kuluttajat samalla ostavat vain täydellisen kokoisia, makuisia ja tuntuksia tomaatteja... Kokemuksemme mukaan valtaosa jätteeksi joutuvista kasviksista ja vihanneksista ovat (lähes) ensiluokkaisien kuntosien ohella lisäksi ulkomaalaisia.

Entäs ne vaate-, kaluste-, elektroniikka- ym. vuoret, joita tasaiseen tahtiin kaadetaan kaatopaikkojen täytteeksi. Yhtenä kyseenalaisimmista tuhlaajista ovat kirpputorit, jotka muun muassa hyväntekeväisyyden nimissä saavat joka päivä säkeittäin lahjoituksia vastuudentuntoisilta (vai -tunnottomilta?) kansalaisilta. Jos lahjoittajat tietäsivät kuinka suuri osa heidän lahjoittamistaan vaatteista ja tavaroista tuhotaan, nousisivat itse kunkin niskakarvat pystyyn.

Kirpputorit ovat tuhlausta huolimatta pienempiä pahiksia kuin esimerkiksi huonekalu- ja elektroniikkaliikkeet, jotka tapaavat tuhota jätteensä jätepuroimilla tai vaihtoehtoisesti lukita roskikset monen aidan, oven, riimin ja lukon taakse. Nykyään kun elektroniikkaa myyvät liikkeet ovat vastuullisia myös elektroniikkajätteen tuhoamisesta, ei taviksen enää tarvitse huolehtia siitä, mihin vanhat kapulat ja halot päätyvät. Naurettavinta tästä ”kierrätyksestä” tekee se, että kierrätykseen vietyjen tavaroiden dykkaaminen on useassa paikassa kiellettyä.

Kamerat valvovat vartijointiliikkeiden ohella ja suuret, elektroniikkaa pullistelevat kontit on lukittu tusinalla munalukolla. Parempi viedä kehitysmaihin poltettavaksi kuin antaa pois ilmaiseksi, vai miten se oli?

Huonekaluliikkeet tuhoavat kakkoslaatu-
tuisen, sillä pikkuvikaisia huonekaluja
ei voi myydä, tiedä vaikka firman ima-
go kärsii. Jotkut ovelaakin ovelammat
dyykkaajat ovatkin keksineet, että kak-
koslaadullahan voi tienata rahaa! (Pätee
myös elektroniikkaromun kanssa).
Nämä uuden polven haaskahamsterit
ajelevat farmariauton ja peräkärryn
kanssa iltamyöhään huonekaluliikkeet ja
elektroniikkakeräykset läpi, ottavat talt-
teen kaiken sellaisen jonka saavat myytyä
eteenpäin ja haistattavat pitkät pyörällä
sinkuttaville hippidykkaajille. Jakami-

sesta ei ole puhettakaan, vaan se ottaa ken ehtii. Yhtä kaikki, jätteen määrä vähe-
nee ja sehän on positiivinen juttu itsessään vaikka keinot olisivatkin kyseenalaiset.
Jos on tarpeeksi fiksu kehitelläkseen itselleen vaihtoehdoisen elämäntavan, jota
saa tuettua vaikkapa "roskia" myymällä, niin propsit siitä.

Tuotantorakenteet epätasa-arvon ylläpitäjinä

Dyykkaaminen on kannanotto kerskakulutukseen itseensä. Ostamalla tuet järjestelmää, jossa on hyväksyttävää tuoda halvimmat tuotteet halvimmista maista, tuottaa ne halvimmallä ja riistetyimmällä työvoimalla, kiinnittämättä huomiota sen enempää työntekijöiden oloihin kuin ympäristön kuormitukseenkaan. Edes eettisemmin tuotettujen tuotteiden ostaminen päivittäistavara-kaupoista ei ratkaise ongelmaa, sillä rahat päätyvät kuitenkin samoihin taskuihin. Palkkaorjuudessa tuotetaan monet meidänkin suomalaisten rakastamat banaanit ja omenat, joita (laittomat) maahanmuuttajat joutuvat hengenpitimikseen keräämään terveytensä uhalla, ilman työsopimuksia tai sosiaaliturvaa. Sitä kannattaa miettiä.

Ympäristöä kuormittavat ja eroosiota aiheuttavat viljelytekniikat, kuten keinokastelu, ovat monin paikoin aiheuttaneet pohjavesien radikaaliin laskuun ja kokonaisten järvien kuivumisen. (5) Ympäristön kuluminen, kuivuminen ja saastuminen ovat aiheuttaneet kärsimystä ympäri maailmaa. Tehotuotanto vie tämän ohella tilaa perinteisiltä elinkeinoilta, mikä taas osaltaan johtaa elinolojen kurjistumiseen, kuten esimerkiksi puuvillatuotannossa on käynyt, ja entistäkin laajamittaisempaan riistoon.

Ostaminen ei missään tapauksessa ole arvoneutraalia toimintaa.

Vastuu tuotteiden eettisyyden selvittämisestä on kuitenkin valitettavan usein ostajalla. Vielä useammin tuotteiden eettisyyttä ei voida edes todentaa, sillä yritykset itsekään eivät välttämättä tiedä tuotteidensa alkuperää, tuotanto-olosuhteita tai edes raaka-aineiden tuottajia ja alihankkijoita, josta esimerkkinä Marimekko ja H&M, joiden tuotteissa oli yritystensä tietämättä käytetty lapsityövoimalla tuotettua puuvillaa (6) tai Fazer (ja muutkin suklaan suurtuottajat), joka ei yrityksistään huolimatta voi taata kaikkien raaka-aineidensa eettisyyttä (7). Koko tuotantoketjun selvittäminen saattaa olla lähes mahdotonta, tai ainakin vaatia suunnatonta salapoliisityötä. Reilun kaupan merkkikään ei ole ongelmaton. Pahimmillaan ser-

tifikaatti on vain osa kapitalistista järjestelmää, lisää byrokratiaa ja tuo lisää rahaa suuryrityksille. (8) Suuryritykset saattavat hankkia sertifikaatin vain yhdelle tai kahdelle sadoista tuotteistaan, ja käyttää sitä vihreän imagon pönkittämiseen niin, että kuluttajille tulee hyvä mieli. Yritys voi kuitenkin jatkaa toimintaansa samaan malliin.

Lista on lähes loputon, mutta silti siinä ovat ainoastaan selvinneet väärinkäytökset, joita on vain murto-osa todellisesta määrästä...

Yksittäisten tuotteiden boikotointi ei välttämättä kuitenkaan ratkaise ongelmaa, vaan saattaa jopa pahentaa sitä (esim. Verikännykät-dokumenttia seurannut Kongon mineraaliboikotti vaikeutti entisestään köyhimpien paikallisasukkaiden toimeentuloa). Joissain tapauksissa yksittäisten tuotteiden boikotoinnilla on saavutettu erävoittoja, mutta pääsääntöisesti globaalien tuotantorakenteiden muuttaminen vaatii huomattavasti laajamittaisempaa toimintaa, elintapojen muut-

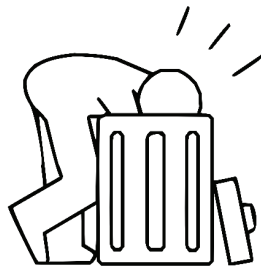

tamista ja sosiaalista vastuunkantoa, johon jokaisen tulisi osallistua. Yksi tapa vaikuttaa näihin rakenteisiin on boikotoinnin ja tiedostavan kuluttamisen ohella pyrkimys vähentää omaa riippuvuuttaan tästä maailmanlaajuisesta riiston, väärinkäytösten ja ra-

kenteellisen väkivallan verkostosta. Tämä onnistuukin juuri roskisdykkauksen tai freeganismin avulla.

Dyykkauksen FAQ

- eli itse asiaan

Mitä ihmettä se sellainen dyykkaus on?

Dyykkaus on jäte- ja keräysastioiden, sekä jätelavojen tonkimista elintarvikkeiden ja tavaroiden löytämisen toivossa. Useimmat meistä ovat harrastaneet dyykkausta, sillä jopa pullojen kerääminen voidaan mieltää dyykkaamiseksi. Dyykkaus on pieniäkin tekoja, kuten käyttökelpoisen tavarahan pelastamista jätetekoksesta, ojanpenkalta tai jätelavalta. Dyykkaamisen ei tarvitse olla sukeltamista roskikseen, johon aktion nimi viittaa (ruots. 'dyka' = sukeltaa), vaan sellaiseksi voidaan ymmärtää lähes kaikki sellainen toiminta, jossa roskaksi mielletty tavara, elintarvike tai muu 'hyödyke' otetaan talteen uusiokäyttöä varten. Käytännössä dyykkaamisen vaatii sen, että joku on ensin hylännyt 'jotakin' ja joku toinen sen jälkeen pelastanut tämä hylätyn 'jonkin'. Roskidyykkaamisesta aletaan puhua, kun toiminnasta tulee systemaattisempaa ja itsetarkoituksellista – kun huomaat koluavasi roskiksia säännöllisesti aarteiden toivossa, voit alkaa nimittää itseäsi dyykkaajaksi.

Katsele siis ympärillesi! Ehkä huomaat, että aikaisemmin tätä huomaamattomaksi jäänyttä toimintaa tapahtuukin melko paljon! Uskaltaisimme veikata, että jokaisessa kaupungissa asuu pieniä – ja miksei isompiakin – dyykkaajia.

Kuka se dyykkaaja on?

Roskidyykkaus ei vaadi – pientä ketteryyttä lukuunottamatta – mitään erityistaitoja, joten sitä voi harrastaa periaatteessa kuka tahansa. Tilastoja aktiivisten dyykkaajien iästä, sukupuolesta tai sosiaalisesta asemasta ei ymmärrettävistä syistä ole olemassa, joten dyykkaajia on vaikeaa – ellei mahdotonta – kategorisoida.

Roskisdyykkaaminen vaatii viitsimistä ja jonkinasteista uskallusta, sillä roskien kaiveleminen ei yhteiskunnassamme ole niitä arvossapidetyimpiä harrasteita ja siihen suhtautuminen vaihtelee ääripäästä toiseen. Tämän ei kuitenkaan pidä antaa lannistaa, vaan omalla reippaalla asenteella voit luoda positiivista mielikuvaa dyykkaamisesta. Jaksamista ja aikaa vaaditaan, jotta saat revittyä itsesi sohvalta ylös ja lähtemään yönselkään kerran toisensa jälkeen. Mutta onhan niitä humpulmiakin elämäntapoja ja harrastuksia!

Muita yökyöpeleitä on turha säikähtää, sillä useimmiten ohikulkijoita ei roskiksenkaivelusi kiinnosta. Toiset pitävät matalaa profilia välttyäkseen huomiolta, toiset taas dyykkaavat liioitellun näkyvästi ja räikeästi, jotta asenteet varmasti saisivat perinpohjaisen ravistelun.

D1: Vähän noita ihmisiä tuntuu kiinnostavan ja sitten kun tää kulttuuri on sellainen, että antaa ihmisten olla tekemässä mitä ikinä tekevätkään. Ei kiinnitetä huomiota utoihinkaan asioihin.

D2: En tiedä, et ihmiset jotka ei oo tietoisia että roskis on lukittu, niin en usko... korkeintaan siinä on huvittuneisuutta tai paheksuntaa

D1: Toisaalta on tosi innokkaita tyyppejä, no ei ole vielä ollu, sukulaisissa ehkä, että dyykkaus on tosi laitonta, vaikka ei olis. Jos on tosi nohevia tyyppejä, niin tulevat sanomaan.

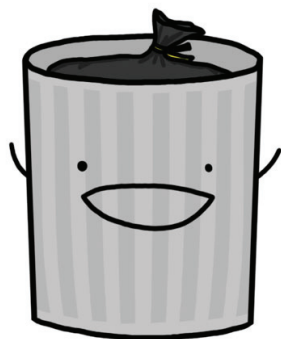
Monilla dyykkaajilla taloudellinen motiivi on motiiveista painavin, joten onkin logista, että roskiksilla harvemmin näkyy hyvätuloisia.

D1: Että nyt kun taloudellinen tilanne on mitä on, niin suhtautuu paljon nuivemmin muihin (harrastelija) dyykkaajiin ja suhtautuu paljon vakavammin tuohon hommaan.

Miksi joku dyykkaa?

Dyykkaajan tie vie roskikselle ennen kaikkea siksi, että dyykkaamalla saa ilmaista ruokaa, vaatteita, huonekaluja, elektroniikkaa, kirjoja ja kaikkea muuta, mitä kaupoissa ylipäättään myydään ja ei myydä, eli kaikenlaisia aarteita ja hyödykkeitä. Eikä se maksa muuta kuin vaivan.

Erityisen kannatettavaa dyykkaamisesta tekee sen positiivinen vaikutus ympäristöön, dyykkaaminen nimittäin vähentää jätemääriä ja sitä kautta ympäristökuormitusta. Olemalla mukava dyykkaaja voit myös levittää positiivisuutta ympäristösi ja kenties luoda solidaarisuutta sellaisten ihmisten välille,

I'm
full of
garbage!

jotka eivät muuten olisi keskenään tekemisissä. Dyykkaamalla voit auttaa itseäsi ja muita – oikeastaan siis koko planeettaa.

Dyykkaaminen on kannanotto ruuan haaskaukseen, jätteiden omistusoikeuskeskusteluun, sosiaaliturvadebaattiin ja jopa kehitysmaiden tilanteeseen. Dyykkaus on

myös kansalaistottelemattomuutta, sekä omien ja yhteisön rajojen uudelleenmäärittelyä; kulutuskriittisyyttä, kokeilemistä, itse tekemistä, aarteidenetsintää ja arkielämässä protestointia. Oman elämän rajanvetoa.

Dyykkaus on kaikkea tätä ja paljon muuta: sosiaalista yhdessäoloa, solidaarisuutta, sosiaalihuoltoa. Parhaimmassa tapauksessa dyykkaajat muodostavat ryhmiä, jotka jakavat saalista keskenään ja toisinaan myös ryhmän ulkopuolisten kanssa.

Kullekin dyykkaajalle arvolataukset ovat erilaisia, vaikkakin useimmilla keskeisintä dyykkaamisessa on maalaillemistamme kultareunuksista huolimatta ilmai-

nen ruoka ja tavarat. Vaikka perusajatus olisikin puhtaan itsekäs, ovat dyykkaajat pääsääntöisesti solidaarista porukkaa ja halukkaita jakamaan niin saalista kuin neuvojakin muille dyykkaajille, kun vaan muistaa itse suhtautua muihin positii-visin mielin. Toisten roskien hyödyntäminen on joka tapauksessa pienempi paha kuin rahaa ahmivien ja jätteitä ulostavien kauppaketjukartellien tukeminen. Mik-sipä siis ei?

Missä ja mistä sitä ilmaista ruokaa ja tavaraa kannattaa etsiä?

Dyykata voi käytännössä missä tahansa paikassa, kylässä ja kaupungissa, jossa on roskiksia, joiden luo pääsee. Kaikki roskikset eivät täyty samanlaisilla iloisilla yllä-tyksillä ja aarteilla kuin toiset, vaan joistakin paikoista löytyy todennäköisemmin hyvää tavaraa kuin toisista. Ruokaa kannattaa dyykata päivittäistavarakauppojen, leipomojen, ravintoloiden tai pikaruokaloiden roskiksista. Tavaraita, kuten vaat-teita, kirjoja ja huonekaluja voit löytää esimerkiksi jätelavoilta, sekä kirpputorien ja huonekaluliikkeiden tai vaikka leffavuokraamojen ja kirjastojen roskiksista. Ker-rostalojen tai muiden yksityisasuntojen roskiksista voit löytää monenlaista ehjää ja kiinnostavaa tavaraa, mutta kotitalousjätteestä on pääsääntöisesti turha etsiä mitään syötäväksikelpaavaa. Noheva dyykkaaja tutkiikin kerrostalojen roskikset säännöllisesti muuttobuumin aikaan kesällä ja syksyllä!

Kauppojen biojäteroskiksista löytyy hyvin esimerkiksi kasviksia ja juureksia, jotka voi helposti pestä, jos ne ovat likaisia (kannattaa kuitenkin olla kriittinen ja ottaa vain mahdollisimman puhdasta tavaraa). Sekajätteeseen tuotteet heitetään yleensä pakkauksissaan, jolloin ne voivat olla siistimmässä kunnossa. Pakkaukset saat-taa joutua silti puhdistamaan vaikkapa kostealla rätillä, sillä jotkut kaupat laittavat sekajätessäkkeihin myös kaikkea muuta kuin yliaikaisia tuotteita, kuten kahvinpo-roja ja käsipapereita. Jätepuristimistakin on kuulemma mahdollista dyykata pit-kien keppien tai muiden apuvälineiden avulla, jätepuristimien kanssa kannattaa kuitenkin olla erityisen varovainen.

Hyvät dyykkipaikat vaihtelevat eri kaupungeissa. Kannattaa siis tutkia lähiympäristöään ja kartoittaa liikkeitä, joilla ei ole jätepuristimia tai joiden roskikset eivät ole lukkojen takana tai liian hankalassa paikassa. Kannattaa myös huomioida sesonkiajat, jolloin kaupat vaihtavat valikoimaansa uuteen ja hankkiutuvat eroon vanhoista varastoista.

D1: Jotenki tuntuu, että tähän aikaan vuodesta (kesällä) on ennen bioja ollu ku keväällä tai talvella.

D2: Kieltämättä.

D1: Tai sitten on käyty enemmän tai satuttu paremmalle aikaa tietoisesti ennen ku muut ehtii. Joskus tuli käytyä myöhälläkin, kuitenkin, että jos siellä on muita niin ei sitten oo saanu dyykkiä.

D2: Ehkä biosta näkyy se sesonkikin.

D1: Ihmiset syö talvella pelkkää purkkiruokaa ja kesällä tuoreita banaaneja!

Miten dyykataan ja elääkö sillä?

Dyykkaajan tarvikevalikoima:

- tasku- tai otsalamppu
- helposti pestäviä pusseja sekä reppu, rinkka tai vastaava kantolaite
- vaatteet, joiden likaantuminen tai repeytyminen ei haittaa
- kumihanskat tai muut käsineet
- ensiapupakkaus

lisätarvikkeet, joita voit ottaa tarvittaessasi mukaan:

~ liikkumaväline, jos olet menossa kauemmas dyykkaamaan tai himoitset suurta saalista. Tietävästi pyörän tarakalla on kulkenut tv-taso.

~ kori pyörän tarakalle (kauppojen roskiksista kannattaa dyykata hedelmälaatikoita, ne ovat kauniita ja käteviä säilytykseen ja käytettäväksi tavaran kuljetukseen dyykkausreissuilla).

~ narua sitomiseen
~ monitoimityökalu tai veitsi, meisseli ja pihdit (elektroniikan purkamiseen ja/tai lukkojen avaamiseen tai kiertämiseen)
~ apuväline (keppi, sateenvarjon varsi tms.) syvien roskisten tonkimiseen

Dyykkaamaan on otollisinta mennä kaupan sulkeuduttua ja kauppiaan juuri lähdettyä, sillä silloin helposti pilaantuvat tuotteet eivät ole ehtineet vielä olla kovin pitkään ulkolämpötilassa. Ajoitus on tärkeää eteenkin jos samassa paikassa käy enemmänkin dyykkaajia.

Avaa roskis ja valikoi silmämääräisesti hyvät tuotteet roskien seasta, kerää tuotteet pusseihin. Kasviksia ja vihanneksia ei kannata sijoittaa samaan pussiin likaisten sekajätteroskien kanssa, sillä sekajätteessä saattaa muhia ties mitä bakteereja. Isot roskikset on helpointa tutkia kapuamalla sisään, jolloin myös tasku- tai otsalamppu tulee tarpeeseen.

Dyykkireissulle ei kannata ottaa mukaan mitään arvokasta tai henkilöpapereita, jotka voisivat pudota taskusta roskikseen tai sen lähiympäristöön. On aina mahdollisuus, että kerran tunnistettua dyykkaajaa aletaan syyttää muiden tekemistä sotkuista.

Huomioi päivämäärät paketeissa äläkä otta mukaasi mitään liian pitkään roskiksessä muhinutta. Päivämäärät eivät kerro kaikkea, joten huomioi roskisten tyhjenysajat ja pidä mielessäsi mitkä roskispussit ovat olleet roskiksessä kauemmin ja mitkä ovat uudempia. Toisinaan roskikseen saatetaan heittää suuria eriä kuiva-

tuotteita, jotka ovat kuukauden vanhoja, mutta saman päivän roskia.

Muista myös se, että sekajäteroskiksissa saattaa käytännössä olla mitä tahansa, esimerkiksi lasia. Ole siis varovainen! Jotkut kaupat saattavat tahallaan avata esimerkiksi pesuainepakkauksia ruokien päälle tai myrkyttää biojäteroskikset hyönteismyrkyllä, jolloin bioa ei ole turvallista syödä pestynäkään. Luota siis aist-eihisi: katso, tunnustele ja haistele ensin!

D2: Oon miettiny, että pitäis olla ensiapupakkaus mukana kun kaivelee noita... että siellä saattais olla mitä vaan.

D1: Jotenkin vaan sokeesti luottaa, että kaupat ei työnnä huumeneuloja ja lasinsir-paleita – niinku sehän humalainen sillon kysyi, että miten te uskallatte mennä sinne roskikseen kun siellä on neuloja ja kaikkea!

D3: Pitää olla vaan varovainen, että sama hommahan kun menee vaikka lenkkipolulle varvassandaaleissa, että ei voi tietää...

Dyykkaamaan voit toki mennä yksin, mutta seurassa aika menee rattoisammin ja dyykkauskaveri(t) voi(vat) tarkkailla ympäristöä toisen tonkiessa.

D2: Sinänsä kiva jos mä oon siinä (sisällä roskiksessa), kun se on (roskiksen ulkopu-olella ollessa) vähän niinku kytiksellä mut pitäis näyttää että ei oo kytiksellä, että ei näytä oudolta. Parempi ois, että ei näytä silleen luihulta tai mitään, vaikka se onkin valheellista ajatella että D1 hoitaa kun se on ulkopuolella.

D1: Kyllä se silleen, että jos kahestaan tai isommalla porukalla niin se sisällä olem-inen on tosi jees, mutta jos oot yksin tai toinen tyyppi on aidan takana, niin se on tosi kuumottavaa. Etenkin jos oot yksin ja siihen tulee joku. Kerran kävi silleen et oltiin

D4:n kanssa ja sitten siihen tuli pakulla tyyppejä, sellasella millä vartijat ajaa. Olin sisällä ja katoin raosta kun auto oli tulossa pihaan että voi hitsi, sieltä tulee ne vartijat, mutta ei ne sitten noteerannu vaikka oli lukko irti. Mutta jos on ihan tuolleen niin se on ihan iisi, etenkin kun on vähän aikaa käyny ja jos nyt kuuluu, että ihmisiä menee ulkona, niin ei välttämättä edes lopeta (dyykkausta).

Meillä on ollut tapana jakaa saalis jossain kauempana roskiksesta tai jonkun dyykkaajan kotona, jotta ylimääräiseltä häiriöltä välttyttäisiin.

Dyykatut ruuat pestään ja puhdistetaan tarvittaessa vedellä ja kasviperäisellä, ekologisella, astianpesuaineella, josta ei jää vihannekseen jäämiä. Mikäli samaa tuotetta löytyy paljon, voidaan sitä jakaa tutuille, pakastaa tai mahdollisuuksien mukaan kuivata.

Toiset pystyvät elämään pelkän dyykkiruuuan varassa. Etenkin sekasyöjät saattavat onnistua haalimaan tarvittavat ravintoaineet kasaan dyykkiruualla, mutta mitä vegaanimaksi käyt, sitä vaikeampaa se on.

D3: Mä oon ihastunu nektariineihin, vaikka en oo syöny niitä ennen ku aloitin dyykkaamisen, mun ruokavalion hedelmäpitoisuus on noussut huomattavasti dyykkaamisen alottamisen jälkeen, oon maistanut asioita, joita en oo aikaisemmin maistanut.

D1: Joskus tulee erikoisuuksia vastaan, puhuttiin tosin D2:n kanssa, että jos söis pelkkää dyykkiruokaa, niin söis epäterveellisemmin, koska se on hyvin yksipuoleista. Siellä on lähinnä leipää, banaania ja actimelia!

Dyykkisaaliin monipuolisuus riippuu paikasta ja olosuhteista - voit ajatella, että niitä nopeasti pilaantuvia tuotteita, joille kaupoissa on eniten kysyntää, löytyy myös eniten roskiksesta. Pienemmissä paikoissa tämä tarkoittaa käytännössä leipää, liha- ja maitotuotteita, sekä biojätteen osalta banaaneja, omenoita, tomaatteja, paprikoita ja perunoita.

Ne elintarvikkeet, joille on eniten kysyntää, ovat näin ollen pääosassa dyykkisaalissa. Toisen suuren ryhmän muodostavat yllärisaaliit, jotka useimmiten ovat suurissa erissä hankittuja kuiva- tai säilyketuotteita, joiden kysyntä ei ole vastannut hankintaa, eli joiden päiväys on mennyt yli. Kolmas pääasiallinen dyykkisaalisryhmä ovat elintarvikkeet, joiden pakkaukset ovat menneet rikki. Jos et ole valmis joustamaan elämäntavoissasi, niin luultavasti joudut hankkimaan ravintoosi

täydennystä toisaalta.

Huonekalu- ja tavaradyykki koostuu pääosin rikkiinäisten pakkausten takia hylätyistä tai pienvikaisista tavaroista. Myös hankintaerien viimeiset yksittäiskappaleet sekä näytekappaleet saatetaan heittää roskiin. Usein viat ovat kuitenkin helposti korjattavissa ja näin pientä vaivaa vastaan voit saada koko kämppäsi - tai vaikka talosi – kalustettua!

Dyykkietiketistä ja muista dyykkaajista

D1: Viimeks pohdittiin sitä, että onko vakaatuloisilla oikeutta dyykata, tai ei nyt oikeutta, mutta suhtautumista siihen... Kun tyyppejä kiertää auton kanssa keräämässä juttuja myyntiin. Että miten pitäis suhtautua siihen, jos on vakaatuloinen ihminen joka voi ostaa kaupasta ruokaa...?

D3: suhtautuminen riippuu varmaan siitä, että mikä on tausta. Että jos ajattelee, että ei halua olla markkinoiden ohjailtavissa ja pelastaa planeettaa...

D2: Mut toisaalta jos tonkii kaatopaikalta jotain käyttökelpoista, niin eikös se oo ihan ok, jos joku ne kierrättää?

D1: Siitä on keskusteltu dyykkarit-foorumilla, että onko epäeettistä jos käy dyykkaamassa ja myy.

D2: No ei se aatteellista ole, mutta olen sitä mieltä, että on parempi jos joku käyttää niitä.

D1: Että onhan kirpparitoiminta ylipäättään sellaista, että ihmiset antaa ilmaiseksi ja ne myy eteenpäin.. Että taas tuntuu, että on iteltä pois, jos sellaiset ihmiset käy dyykkaamassa ruokaa, jotka ei tarvii sitä dyykata.

D3: Kyllä se siitä näkökulmasta.

D1: Se on varmaan tosi itsestä ajatella niin, etenkin nyt kun on enemmän alkanu ihmisiä käydä roskiksella, että sitä ajattelee että hitsi on enemmän dyykkaajia, vaikka se on hyvä että on ihmisiä jotka on kiinnostunu asiasta ja jotka haluaa kiinnittää kulutustottumuksiinsa huomiota niinkin paljon, että menee dyykkaamaan. Mutta jos ne on tyyppejä, joilla ei oo välttämätöntä, etenkin jos ne dyykkaa bioa, jossa on ravinteikkaimmat elintarvikkeet... Mutta toisaalta on tavannu tosi kivoja tyyppejä, jotka on tosi jees, mutta toisaalta ei nekään ole antaneet vastaan.. Paitsi nää, joitten kanssa on ystäväystynyt enemmän ja silleen jakanut ruokaa, että jos on random tyyppejä, niin ei ne kerro missä on hyviä dyykkipaikkoja.

D2: Se on niinku suomalaisten joku hyvä sienipaikka!

D1: Kyl mie oon kertonu ihan suoraan, että minne voi mennä! Mutta ei kukaan ei oo kertonu mulle.

Dyykkietikettejä on muotoiltu muuallakin, mutta sanottakoon pari sanaa meidän suhtautumisestamme asiaan.

Ensinnäkin on kohteliasta jättää roskis siistiin kuntoon. Tämä edistää positiivista suhtautumista dyykkaajiin kaupan puolelta ja helpottaa mahdollisesti jälkeen tulevien dyykkarien asiointia roskiksella. Jälkimmäisen seikan vuoksi ei ole myöskään sopivaa rikkoa tai muuten sotkea käyttökelpoisia tavaroita roskiksessa, vaan jättää toisille se mitä ei itse tarvitse.

Toiseksi tärkeäksi dyykkausetiikan kulmakiveksi on muodostunut jakaminen: jos saalista ei jaettaisi, olisivat nurkat täynnä pullapitkoja, väärän kokoisia vaatteita ja muuta krääsää. Jakamalla vahvistetaan dyykkaajien välisiä ihmissuhteita ja osaltaan vähennetään oman kotitalouden jätemäärää. Antamalla eteen päin dyykkiruokaa ja -tavaraa muillekin kuin dyykkaaville tutuille voi tehdä pieniä hyviä tekoja, jotka ilahduttavat ja auttavat läheisiä. Jakaminen dyykkaajien kesken on myös reilua, sillä dyykista kilpaileminen on kaikkien kannalta ikävää ja kenties vastapalveluksena muut dyykkaajat voivat kertoa toisista dyykkipaikoista.

Jos olet varma, että muita dyykkaajia ei tule, voit hyvillä mielin ottaa mukaasi enemmän dyykkiä ja vaikka jakaa ylimääräisiä eteenpäin. Jos toinen dyykkaaja satuu paikalle, mene jutuille! Tervehtimällä ja olemalla muutenkin ystävällinen annat itsestäsi mukavan kuvan ja saatat jopa saada itsellesi dyykkaajatoverin!

D1: Et on sit tosiaan joitaki dyykkauskollektiiveja enemmänkin. Mut se on sitten taas niin systemaattista, että tyypit jotka käy yksittäin dyykkaamassa, eikä kuulu jengiin, niin ei niille jää mitään. Toisaalta vähän samalla tavalla tääkin menee, mut me ei käydä joka ilta. Pahimmillaan se menee sellaseks kilpailuks sitten. Ennen kesälomaa oli paljon tyyppejä, jonossa melkein. Parhaimmillaan 7-8 ihmistä.

D2: Kun kävin Tampereella, niin ne oli mukavia toisilleen ne ihmiset, siellä oli positiivinen dyykkietiketti.

D3: Toisaalta sinne on voinu syntyä sellanen dyykkikulttuuri, ja sit ihmiset tietävät siitä jonkun verran enemmän ja niistä käyttäytymissäännöistä. Mä koen, että Joensuu on aika pikku paikka ja ehkä se dyykkaus on ollut muutaman ihmisen juttu melko pitkään ja kun taloudellinen tilanne on mitä on, niin ihmiset on ajatelleet dyykkaamisen mahdollisuutta ja tulleet mukaan.

D1: Toisaalta kyllä täälläkin noi tyypit on sellaisia, että jos niitä ei ite lähesty niin ei nekään lähesty. Joskus tuntuu, että on sellaisia ihmisiä, jotka ois ollu tulossa dyykille, mutta kun on ite ollu, niin ne ei oo halunnu ottaa kontaktia.

D2: Toisille se dyykkietiketti on erilainen kuin meille, että jonotetaan siihen...Jos ihmiset tulee paljon jälkeen, niin sitten on sellainen olo saalista jaettaessa, että me tehtiin kaikki työt, ottakaa meidän saalista.

D1: Ei nekään muut tyypit oo yleensä ehdottaneet jakamista, että ottakaa te loput niin me lähdetään, et parasta liueta niin ei tarvii jäädä jakamaan omia...

Myös kauppiaita voi tervehtiä, jos heitä tapaa. Tästä aiheesta on olemassa kuitenkin erilaisia käytäntöjä: osa käy dyykkaamassa keskellä päivää, juttelen myyjien kanssa avoimesti tekemisistään, kun taas toiset pyrkivät toimimaan huomaamattomasti pimeän turvin ja välttelevät henkilökuntaa. Jokainen voi muodostaat tästä oman käytäntönsä. Muista kuitenkin, että hämäräperäiseltä hiipparilta näyttämisen saa ihmiset suhtautumaan sinuun sellaisena.

D2: Ootsie nytten nähny ketään tuossa vähään aikaan?

D1: (Muutamia tyyppejä näkyny, törmätty tuttuihin jne.) huomaa, että tyyppit on lähteny kesälomille, että vähemmän on käyny. Luulis kuitenkin, että nyt on sellasta aikaa, että ne tyyppit jotka jää tarviis enemmän ruokaa.

D1: Ei kyllä suomalaisiin "aikuisiin", vanhempiin dyykkaajiin oo törmätty.

D2: Näin joskus jonkun vanhemman jannun valintamökin häkin sisällä, mutta se näytti että se oli pukeutunu silleen ja tonki niitä, että ei ollut henkilökuntaa, että selkeesti vanhempi mies. Nolotti myöhemmin, että tämmösiä epäluuloja on. Että eihän sitä tiedä miten solidaarisia ihmiset on.

D1: Aggressiivisia... että on niitäkin kuultu, että taistellaan ruuasta... mutta en tiää. Onko ihmisillä pullonkeruutappeluita?! Oletus on tietysti, että jos on vanhempi ihmisen dyykkaamassa, niin se on syrjäytynyt, ja syrjäytynyt on aggressiivinen. Mutta kyllä se nyt on ihan järkevää olla vähän varuillaan, että ei tuu ikäviä yllätyksiä.

D2: Kun siinä on se, että pitää ryömiä sinne sisälle! Et muuten oisin ollut ihan että terve vaan! Sillon kun dyykkasin yksin... Ei se tuntunut sillon mitään.. Ei oo näkyny vakseja tai mitään.

D1: En oo kyllä nyt uskaltanut sinne yksin ollenkaan... Että joskus D4:n kanssa kun käytiin ja se oli kytkessä kauempana, niin tavallaanhan siinä olit yksin. Että se oli tosi kuumottavaa jos auto meni ohi, niin piti heti mennä piiloon.

D2: Kun siinä on paljon niitä autoja

D1: ja tyyppejä, jotka ei suhtaudu suopeasti, baariin menijöitä ja baarista tulijoita. Sekin kun oltiin kaupalla ja siellä oli se juopunut henkilö, niin se tuntui tosi arvaamatomalta kun oli humalassa. Ja muutenkin sen suhtautuminen.

D2: Silleen laidasta laitaan on, että kuitenkin ei oo kaikki freeganeita sellaisessa mielessä, että siihen kuuluis kaikki yhteisöllisyys ja jakaminen.

D1: Toisaalta on tosi paljon näitä ääripään tyyppejä, jotka on roskiksella sosiaalisia, näkyviä ja äänekkäitä ja haluaavat hoitaa asiat yhdessä. Enemmän on niitä tyyppejä kuin pakosta dyykkaavia. Että onko sitten silleen, että jos on vanhempia tyyppejä, niin onko se mahdollista, että on syrjäytynyt ja rahat menee muuhun, niin on pakko dyykata. Tai opiskelijat, joilla rahat menee muuhun ja on pakko dyykata!

Lukollisiin roskiksiin murtautumisesta on olemassa myös omat koulukuntansa. Joskut ottavat pihdit mukaan dyykkireissulle ja pitävät sitä eräänlaisena roskisten vapauttamisena, kun taas toiset tyytyvät niihin roskiksiin, jotka saavat auki vaivattomasti tai joihin ylettyy pientä akrobatiaa harjoittaen (lukittuihin roskisvajoihin

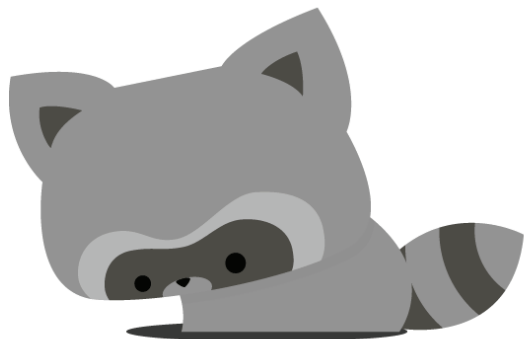
voi joskus kiivetä.) Joskus lukkoja on myös mahdollista kiertää ilman että varsinaisesti rikkoo mitään pysyvästi tai jättää näkyviä jälkiä.

Dyykkaamisen laillisuus

Dyykkaaminen on juridisesti harmaalla alueella. Suoranaisesti dyykkaaminen ei ole laitonta, sillä tavaran tai ruuan ottaminen roska-astiasta mielletään hylätyn tavaran haltuunottamiseksi. Roskisten omistajat saattavat kuitenkin pitää roskia omaisuutenaan, jolloin omistava taho käsittää dyykkaamisen varastamiseksi. Keräyslaatikoista dyykkaaminen on lain mukaan rikos, mutta mikä on keräyslaatikko ja mikä ei?

Epäselvä rajanveto tässä asiassa on toisaalta suojellut dyykkaajia, sillä ei ole toistaiseksi olemassa sellaista lakipykälää, jonka perusteella dyykkaajia voitaisiin suoraan syyttää rikoksesta. Kauppiaat voivat kuitenkin nostaa kanteen, jos heidän omaisuuttaan on tärvelty.

Dyykkaaminen on jokaisen dyykkaajan omalla vastuulla, kuten myös seuraukset. Tämän takia kannattaakin olla siististi ja fiksusti roskiksella, jotta ei olisi tulisi aihetta alkaa kiinnittämään toimintaan negatiivista huomiota.

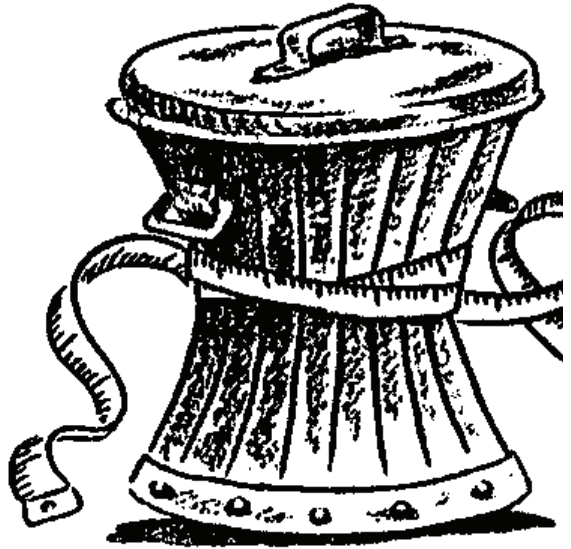
Alkaisinko freeganiksi?

Freeganismi on dykkaukselle ja muulle ylikulutuskulttuurin ylijäämällä elämiselle perustuva kokonaisvaltainen elämäntapa. Freegani pyrkii irtautumaan markkinakapitalismin oravanpyörästä ja elämään ekologisesti ja moraalisesti kestävämmiin luomalla yhteisöjä ja vaihtoehtoisia ruuanhankintatapoja. Kaikki dykkarit eivät ole freeganeita, mutta freeganius sisältää monia innostavia ideoita, jotka voivat levitessään saada aikaan uudenlaista vaihtoehtokulttuuria vastapainoksi nykyiselle kerskakulutuskulttuurille.

Freeganismi juontuu sanoista "free" ja "vegan". Ideana on, että freeganismi ikään kuin ottaa yhden askeleen eteenpäin veganismista ja pelkkien eläintuotteiden

boikotoinnin sijaan pyrkii olemaan tukematta mitään muitakaan epäoikeudenmukaisia globaalin markkinatalouden ja tuotannon rakenteita olemalla ostamatta mitään, mikä on voitu tuottaa elävien olentojen oikeuksia polkien ja luontoa kuluttaen ja saastuttaen. Freeganismin ihanne on elämä ilman rahaa ja palkkatyötä, asuminen vallatussa talossa ja ruuan urbaani keräily, mutta todennäköisesti suurin osa freeganeista elää vain osittain freeganistisesti.

Jotkut freeganit ovat tiukkaa vegaaneja, mutta joukossa on myös eriasteisia kasvisyöjiä, jotka kokevat voivansa syödä maitotuotteita, munia tai jopa lihaa, mikäli ne on löydetty ensin roskiksesta. Selitys tähän on, että vaikka freegan vastustaakin tehotuotantoa ja eläinten huonoa kohtelua, hän ei tue sitä rahallisesti vaan laittaa hyötykäyttöön sen, mikä muuten olisi joutunut hukkaan.

Eteenkin eläinoikeusaktivistit ovat arvostelleet tätä näkökantaa siitä, että silloin eläin nähdään edelleen ruokana ja näin tuetaan eläimiä alistavia rakenteita.

Vaihtotalous, jakaminen ja lainaaminen kuuluvat freeganismiin olennaisena osana, sillä tällainen yhteistoiminta on yksi vahvimista vastalauseista individualismia ja häikäilemättömimmän pärjäämistä korostavalle länsimaiselle kulttuurille.

Dyykkaus on usein freeganin elämäntavan peruspilareita, mutta freeganismiin kuuluu lisäksi muitakin tapoja hankkia ruokaa ja tarvekaluja. Kierrätys ja tee se itse -kulttuuri auttavat rakentamaan uudenlaista elämätapaa, jossa ei tarvitse ostaa kaupasta kaikkea muovin pakattuna ja kertakäyttöisenä. Sissiviljely (viljely ilman lupaa joutomailla) ja muu kaupunkiviljely, yhteisöpalstat ja villivihannesten ja -yrttien keräily tuovat ihmisen lähemmäs alkutuotantoa ja lähiympäristöään. Aurinkokeräimet ja esim. kerrostaloasunnossakin mahdollinen permakulttuuri kuten kompostointi matojen avulla vähentävät entisestään tarvetta hankkia materiaa oman elinpiirin ulkopuolelta.

Jotkut freeganit myös pitävät sopivana hankalasti dyykattavien tuotteiden varastamista kaupoista. Varastamisesta on kuitenkin eriäviä mielipiteitä. Toisista dyykattuissa tavaroissa säästetty raha voidaan sijoittaa eettisten tuotteiden ostamiseen.

Freeganin elämäntapa on eettisempi kuin kulutuskulttuurin mukana meneminen, mutta sekin mahdollistuu vain kulutuskulttuurin läsnäollessa, joten se ei ole itsessään ihanteellinen elämäntapa. Freeganisuus muuttuisi, jos tavaraa ei enää heitettäisi niin ylettömästi pois. Freeganismissa on kyse eritoten nykyisen yhteiskunnan kritiikistä ja uuden vaihtoehtokulttuurin luomisesta yhteiskunnan reunamailla. Olisiko jälkifreeganistisen yhteiskunnan järjestäminen mahdollista tai ihanteellista ilman, että freeganismi itsessään kävisi mahdottomaksi?

Lopuksi

Pyhistä motiiveista huolimatta dyykkausta voidaan kritisoida. Hyväksyykö dyykkaaja kerskakulutuksen tai esimerkiksi tehomaatalouden ja niiden seuraukset, jos voi itse niistä hyötyä? Dyykkaajat ovat melko näkymättömiä vaikuttajia, joten ovatko he vaikuttajia ollenkaan? Eikö tehokkaampaa olisi protestoida julkisesti roskisten tonkimisen sijaan?

Käytännön kysymykset ovat näitäkin useammin dyykkaajien huulilla; pitäisikö dyykata näkyvästi, toimiaan salailematta, vai pyrkiä piilottelemaan ja pitäytyä näkymättömänä, herättäen mahdollisimman vähän huomiota? Kuinka muihin dyykkaajiin tulisi suhtautua? Onko dyykatun tavarahan myyminen epäreilua? Ja ehkä keskeisimpänä kaikista: onko dyykkaaminen varastamista?

Dyykkaamiseen ei ole määritettyä linjaa, vaan jokaisella dyykkaajalla on erilaisia motiiveja ja jokainen dyykkaaja suhtautuu näihin kysymyksiin eri tavoin. Dyykkaajat eivät ole yhtenäinen koulukunta, vaan anarkististen periaatteiden vaikuttaessa taustalla kukin määrittelee itse oman dyykkaamisensa sisällön ja arvotaukset.

Entä voisiko dyykkauksesta koskaan tulla koko kansan huvia? Jos kaikki dyykkaisivat, dyykkaaminen muuttuisi. Se kenties lakkaisi olemasta marginaalinen ilmiö ja jollain tavoin institutionalisoituisi (esimerkiksi ruokaa jaettaisiin tietyssä paikassa) tai se kiellettäisiin kokonaan jyrkin toimenpitein.

Toivomme, että dyykkaaminen on mahdollista vielä tulevaisuudessakin. Toisaalta toivomme myös sitä, että ei olisi tarvetta etsiä ruokaa ja tavaroita roskiksista. Jokainen meistä voi vaikuttaa ja niin myös pitäisi. Parhaiten se onnistuu tarttumalla toimeen ja tekemällä – yhteisvoimin ja ihmisten kesken.

Lähteet:

- 1: <http://www.fao.org/news/story/en/item/74192/icode/>
- 2: http://uutiset.ruokatieto.fi/WebRoot/1043198/X_Uutistenhallinta.aspx?id=1170465
- 3: http://uutiset.ruokatieto.fi/WebRoot/1043198/X_Uutistenhallinta.aspx?id=1192242
- 4: <http://www.vihrealanka.fi/uutiset/ruokaa-haaskataan-kaupoissa-yli-10-kiloa-suomalaista-kohden>
- 5: Maan ystävien Vesikriisi-pamfletti
- 6: http://www.iltalehti.fi/uutiset/200711260163825_uu.shtml
- 7: <http://www.kuluttaja.fi/Page/d10b5871-58c2-49ec-a7dd-d94e18eddcfb.aspx>
- 8: Attac, Maan ääni 5/2011 Voiman välissä.

Muuta lukemista:

- <http://dyykkarit.net/phpBB2/>
- <http://fi.wikipedia.org/wiki/Roskisdyykkaus>
- <http://freegan.info/>
- <http://en.wikipedia.org/wiki/Freeganism>

01.20 A.M.

kiipeäminen roskalavalle on helppoa lavan kyljissä olevien urien takia
tuossa nousussa on touhukkaan eläimen, pahankurisen lapsen tuntua
ja alas heilautus taidokkaasti (onnistuessaan) saa hyväksyvät nyökkäykset oselotti-
yleisöltä

jaloissa rutisevat tuntemattomat materiaalit: on varottava lasia, nauvoja ja rautaromua
etsittävä aarteita, huuhdottava kultaa

- riemukasta puuhaa! -

Haluan nauttia roskasta, nähdä sen uutena

kuin Arne Naess Tvergastenissa tutkiessaan salakaatopaikkaa mökkinsä luona
roskat eivät ole yksiselitteinen asia

niiden ruoste on vinhaa, muovi rutisee hauskaasti

ihmiset heittävät pois kaikkea kiinnostavaa roinaa

niillä on kerrottavaa, elämän jälkiä

minua kiinnostaa maailman epätäydellisyys kuin ikonissa

täällä täysi ja vaillinainen ovat yksi ja sama asia

eri puolilta vain

tänä yönä maailma tuntuu hyvältä

olen vapaa ja rakastan kaikkea

sinua,

jätesäkkien varjojen muotoja, joutomaan villedä kukkia

pilvet purjehtivat synkkinä sota-aluksina kerrostalojen yli

tiet avautuvat rullalta, levollisina kuin sängylle laskeutunut alaston ihminen
yö

vaikuttaa rauhallisemmalta kuin koskaan, kuin autiomaa

neliskanttisine kallioineen joihin tuuli on nävertänyt kulkuteitään

voin olla mitä vain

kun kukaan ei tiedä

KUVAAT OVAAT MÜSTAVAKOISTA. MÄÄLÄMÄ EI.

Tätä pamflettia saa vapaasti levittää, kopioida, plagioida,
varastaa, lahjoittaa, uudelleenkirjoittaa ja uusiokäyttää.